

مولوی، دیوان شمس، شماره ۱۲۰۴

عشق گزین عشق و در او کوکبه می‌ران و مترس
ای دل تو آیت حق مصحف کژ خوان و مترس

جانوری لاجرم از فرقت جان می‌لرزی
ری بهل و واو بهل شو همگی جان و مترس

چون تو گمانی ابدای خایفی از روز یقین
عین گمان را تو به سر عین یقین دان و مترس

در دل کان نقد زری غایبی از دیدن خود
رقص کنان شعله زنان برجه از این کار و مترس

دل ز تو برهان طلبد سایه برهان نه تویی
بر مثل سایه برو باز به برهان و مترس

سایه که فانی کندش طلعت خورشید بقا
سایه مخوانش تو دگر عبرت ماکان و مترس